

Göteborg trivs med KA 4

- Över oss börjande kustroboten mullra på sin styrda väg mot, ett mål och det är väl endast en tidsfråga när den Kommer att komplettera - eller kanske ersätta - det svåra artilleriet, yttrade KA 4-chefen, överste Harald Callerström vid kustartilleriets 50-årsjubileum, som firades på söndagen i sol och med fladdrande fanor ute på KA 4.

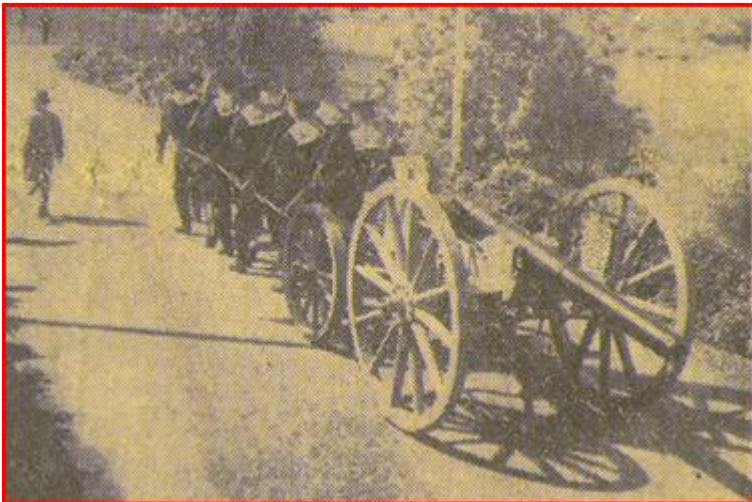
Omkring 7.000 personer hade sökt sig ut till jubileet som samtidigt innefattade firandet av regementets 10-åriga tillvaro. Det blev en högtidlighet av sedvanlig militär pompa men dubbelt effektfull i det solblåsig vädret, som rörde upp vita vågor ute på Älvsborgsfjorden i paradplatsens ena flank.

Överste Callerströms ord betecknade den ena ytterligheten i detta snabbt framåtgående vapens utveckling. Den andra var de beridna kustartilleristerna med sina benläder, saliga i åminnelse om också bara några decennier gamla. Dem fick man se i kavalkaden framför en 10,5 cm. haubits modell 1910 och många var det som drog på munnen åt denna för en modern iakttagare ganska förbluffande kombination.

Innan kavalkaden, som visade i vapnets 50-åriga frammarsch, drog förbi runt fältet framför kanslihuset, hade så att säga det mera formella jubileumsfirandet klarats av med tal, jubileumsgåvor och blommor. På terrassen framför kanslihuset satt de sjuttio inbjudna gästerna bland vilka märktes samtliga göteborgska förbandschefer, andra militärchefer med anknytning till Göteborg och kustartilleriet samt kommunala spetsar. Två bataljoner nere på grässlätten lämnades av till överste Callerström och efter parad för fanan höll domprosten Ragnar Askmark korum.

Betydelsen av att ett särskilt kustartilleriregemente förlades till Göteborg som ett "lås till denna viktiga sjöfartsstad", som amiral Gester uttryckte det, underströks upprepade gånger i de följande talen.

Regementschefen inledde med en historisk tillbakablick på vapnets

utveckling och den påminnelse om lägets krav som under andra världskriget ledde till upphörandet av detacheringssystemet och återupprättandet av ett särskilt kustartilleri i Göteborg, Nedskärningen av försvaret och de "mörka" åren efter 1925 innebar

stora påfrestningar som kustartilleriets' personal mött. med aldrig sviktande lojalitet och plikttrohet.

- KA 4 har bara varit här i tio år men ändå har regementet vuxit sig fast i staden och alla känner samhörighet med det, yttrade landssekreterare Ernst Uddenberg. som förde länsstyrelsens och stadens talan. Inte minst framgår detta av det goda samarbetet mellan de civila myndigheterna och regementet, vars personal vid det här laget börjar känna sig som riktiga göteborgare och också är välkomna som sådana sade landssekreteraren.

Därpå kom övriga gratulanter. A 2-Chefen överste Tarras- Wahlberg överlämnade sitt regementes minnesplakett i guld, kommendörkapten Lilljequist blommor från sjövärnsskåren, kapten C. M. Frisk kustartilleriets

reservofficersförbunds hederstecken till överste Callerström och ett vandringspris till regementet från vid detta tjänstgörande reservofficerare, kapten Tor Schött blommor från Göteborgs kustartilleriförening. fru Elin Metcalfe Riksförbundet Sveriges lottakårens förtjänstplakett i guld . och överste Åke Wockatz, den siste kommandanten på Älvsborgs fästning, en pokal från KA 4:s kamratförening. Sist talade marindistriktschefen amiral Gester och utbringade ett leve för kustartilleriet.

35-kilosmina avslutade

Åskådarna drog sig sedan neråt pjäsexercishallen där regementet ordnat en utställning av sina olika verksamhetsgrenar på ett instruktivt och lättfattligt sätt. För de inbjudna var det mottagning i officersmässen, den gamla: vackra disponentvillan på kullen vid vattnet, varifrån man såg den effektfulla avslutningen på dagen, sprängningen av en 35-kilosmina ute på älven. Innan dess hade de sjutusen gästerna, bland . vilka mammor, pappor, syskon och fästmör var i stor majoritet liksom vid regementsdagarna, sett sig omkring i förläggningen, prövat filmskjutbanan, besökt Älvsborgs fästning och hejat på kompanilagen som klängde över hinderplank. sköt och kastade handgranater.

Utställningen hålles öppen för allmänheten varje dag t. o. m. 12 juni kl. 18-21.

GT 1952-06-10

En gammal

tankspridd lärare som hade något viktigt. att säga till sina gossar i klassen började harangen så: - Jag ser en hel del som inte är närvarande. Man påmindes om historien vid det dubbeljubileum som firades ute på KA 4 i går, då man begick dels minnet av kustartilleriets femtiåriga existens, dels tioårsminnet av regementets tillblivelse. En lång rad gratulanter uppträdde. Men staden själv hade inte mäktat med att avdela någon pamp för att säga ett vänligt ord från de styrande här. För all del, man hade skickat hälsningar - - landssekreterare Uddenberg som var länsstyrelsens representant och förde dess talan med den äran hade fått åta sig uppdraget att också representera staden. Han fullgjorde uppdraget väl och det är ingen som helst anmärkning mot honom, om man i alla all tycker att staden kunnat

.kosta på sig en högst egen företrädare. Man kan svårligen tro att alla stöttepinnarna i det kommunala är så upptagna en onsdagsförmiddag med att grunna över de stora problemen att inte någon av dem kunnat haft tid att fara ut till KA 4. En och annan tyckte nog att det var en aning nonchalant. Och det var det.

GT 1952-06-10

Den högtidliga pompa

som brukar inrama militära jubileer saknades visst inte när Kungliga Älvsborgs Kustartilleriregemente på söndagen firade såväl sin egen tioåriga som hela vapnets 50-åriga tillvaro. Men högtiden ute vid Käringberget inramades fram för allt av den fagra naturen och den underbara försommargrönskan - sanningen i omdömet "Sveriges vackraste kasernområde" var det väl ingen som tvivlade på av alla dem som samlats där ute.

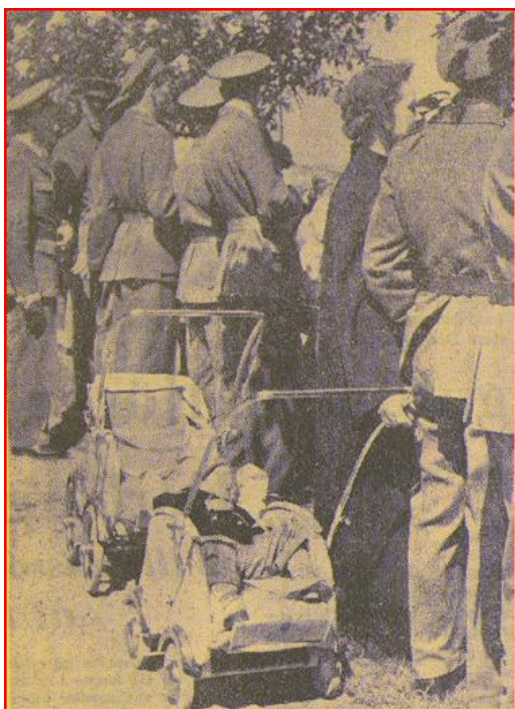

Amiral Gester med amiralinna underhåll sig med överstinnan Callerström

Västanvinden lekte,

nog så hårdhänt ibland för den delen, och solen gnistrade i uniformsguld och permanentlockar. Det civila inslaget bland gästerna var frapperande stort - man såg fru Ann-Ida Broström, länsarbetsdirektör Sven Dreyer, högskolans prorektor, professor Ture Johannisson, landssekreterare Ernst Uddenberg höll tal o. s. v. Militären var givetvis talrikt representerad och av de västsvenska och göteborgska toppmännen

märktes militärområdesbefälhavaren, generalmajor S. A. W. Colliander,

Lille Jan Schöneman, 20 månader, sov sig igenom hela den militära högtidligheten

konteramiral Eskil Gester, flyggeneralen N. G. F. Ramström, eskaderchef i Göteborg, A 2-chefen, överste S. Tarras-Wahlberg, överste B. N. J. Juel vid Lv 6, örlogsstationschefen. kommendör G. A. Benedictsson. överste Carl Bergström - listan kan faktiskt göras ännu längre.

Efter många tal

kom en kavalkad genom området och visade rörligt kustartilleri under femtio år - börjande med en handdragen liten pjäs och avslutad, med den väldiga 21-an, som väckte vederbörlig respekt. Några, sjömän till häst kunde också, beskådas:.. kustartillerister i rundmössa och blåkrage, som med all

önskvärd skicklighet tyglade kanonanspända kusar.

I filmsalen visades så en ny kustartillerifilm och den som det lystes Kunde pröva sina färdigheter på en filmskjutbana.

Domprosten Ragnar sista handen på sin korumpredikan

De flesta ville emellertid vandra i väg till pjäsexercishallen, ty där visades

en pampig utställning

över kustartilleriet förr och nu och bland det som var värt att titta närmare på var den gamle underofficerskorpralens piratuniform, det radiostyrda racermålet, "minspelet" vid vilket gamla garvade minstationsbefälhavare äntligen fick trycka på den där knappen och sänka några båtar och - kanske framför allt - de många välgjorda modellerna av såväl hela fästningar som av enstaka vapen. På gården utanför stod några av KA:s kraftiga motorfordon uppställda.

Ute på Nya Älvsborg - varför inte göra den minnesrika och vackra ön till permanent kustartillerimuseum? - visade flaggjunkare Månsson omkring och höll föredrag om Tordenskiöld och vid regementets hinderbana hölls idrotts-tävling med prisutdelning.

Punkt och slut

är ofta mycket svårt att sätta när det gäller jubileumsfestligheter, men KA 4 har sitt eget lilla knep. Ute på Älvsborgsfjorden sköt det plötsligt upp en kraftig vattenpelare, det hördes ett dån och på land såg kapten Knut Hamilton lättad ut ty den mina han lagt ut i vattnet hade alltså sprängts programenligt. Ett storartat fiskafänge begynte som från land åsågs av de hemvändande publikmassorna, som vällde bort till spårvagnarna vid Käringbergets hållplats - trafiken gick bra ty spårvägsdirektör Thure Vidlund var också bjuden.

Rätt skall vara rätt och därför skall man inte glömma bort att A 2:s musikkår hade en blåsig dag, att söta lottor sålde glass och att åtskilliga tusen göteborgare hittat ut till sina kustartillerister.

GT-aren